

ПОСВЕТЕН НА ОТЕЧЕСТВОТО

180 ГОДИНИ
ОТ РОЖДЕНИЕТО НА
ВАСИЛ ЛЕВСКИ

*„Ний дейцити сме си посветили животат на отечеството!
Да работим за толкова милиона народ!“*

Из писмото на Васил Левски до Филип Тотю, 1 март 1871 г.

Фотографията се съхранява в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

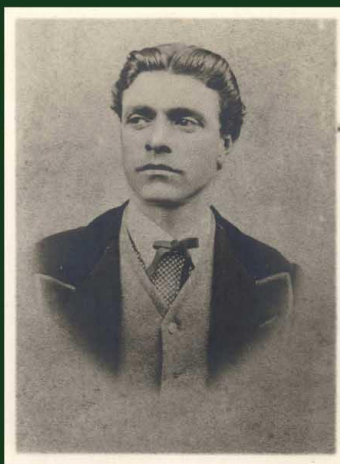
ХРОНОЛОГИЯ ЗА ЖИВОТА И ДЕЙНОСТТА НА ВАСИЛ ЛЕВСКИ

1837	6/18 юли – роден в Карлово
1852	става послушник на вуйчо си хаджи Василий
1858	7 декември – приема монашеско звание и името Игнатий
1861	решава да се посвети на борбата за освобождението на България
1862	3 март – тръгва от Карлово за Белград
1862	участва в Първата българска легия и получава прозвището „Лъвски“
1864 - 1866	учител в с. Войнягово, Карловско
1867	участва като знаменосец в четата на П. Хитов
1867 - 1868	участва във Втората българска легия
1868 - 1869	прави първата си обиколка из България
1870	прави втората обиколка и основава в Ловеч Централен комитет на Вътрешната революционна организация
1870 - 1872	основава революционни комитети в Карлово, Пловдив, Троян, Копривщица, Чирпан, Стара Загора, Сливен, Велико Търново, Етрополе, Плевен, София и др.
1872	29 април - 4 май – участва в заседанията на Общото събрание на БРЦК
1872	27 декември – заловен от турски власти в Къкринското ханче
1873	5 януари – доведен в София
1873	януари – разпитван, съден и осъден на смърт от специална следствена комисия
1873	6/18 февруари – обесен край София

РОДНО МЯСТО. СЕМЕЙНА СРЕДА И РАННИ ГОДИНИ

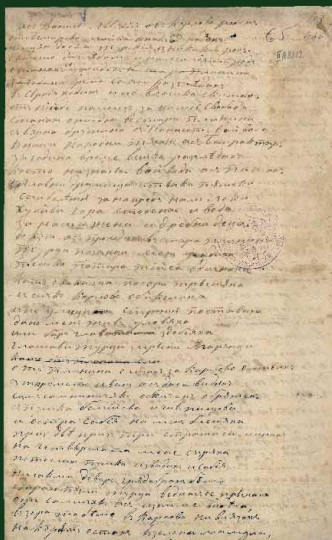
Васил Левски
1837 – 1875

Гина Караиванова-Кунчева,
майка на Васил Левски

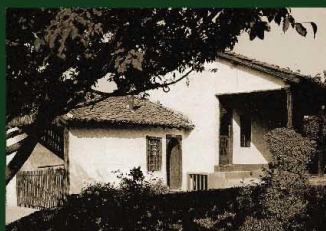

Архимандрит хаджи Василиј,
вуйчо на Васил Левски

„Ас Васил Левскиј ов Карлово роден от българска майка юнак ас роден не щях да съм турски и никакъв роб, същото да гледам и на милият си род...“

Лист от автобиография на Васил Левски
в стихотворна форма

Родната къща на Васил Левски

Църквата „Св. Богородица“ в Карлово,
в която е бил ръкоположен Васил Левски

Училището в с. Войнягово, Пловдивско, в което е учителствал Васил Левски

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

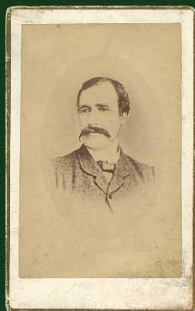

БОЙНОТО КРЪЩЕНИЕ. УЧАСТНИК В БЪЛГАРСКИТЕ ЛЕГИИ В БЕЛГРАД

„В Сърбия ходих и по Влашко скитах от нийде помощ за наша свобода“

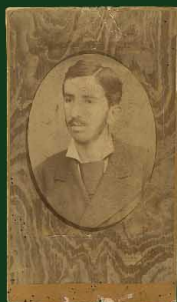
Из автобиографията на Васил Левски

Георги Стойков
Раковски 1821 – 1867

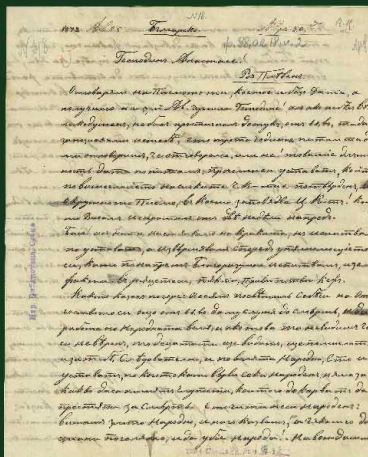
План на
Георги Раковски
за освобождението
на България, 1861 г.

Иван Касабов
1837 – 1911,
сътрудник на Георги Раковски
при организирането на
Първа българска легия

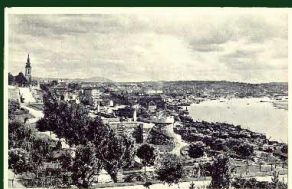

Бранислав Велешки
1824 – 1919,
участник в Първа българска легия

„Аз съм посветил себе си на Отечество-
то си още от 61-во лето да му служа до
смърт и да работа по народната воля...“

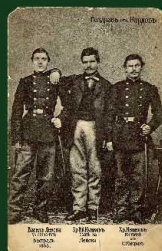
Писмо от Васил Левски до Анастас Попхинов, 25 август 1872 г.

Панорамен изглед от Белград

Участници във Втората българска легия,
между които Васил Левски

Васил Левски като участник във
Втората българска легия в Белград 1867 г.,
с брат си Христо Ив. Кунчев
и Христо Иванов – Големия

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

ЗНАМЕНОСЕЦ В ЧЕТАТА НА ПАНАЙОТ ХИТОВ

„Станах, отидох в Стара планина с вярна дружина на Панайот войвода, юнаци народни, тяхан аз байрактар“

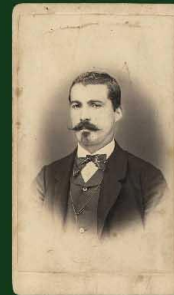
Из автобиографията на Васил Левски

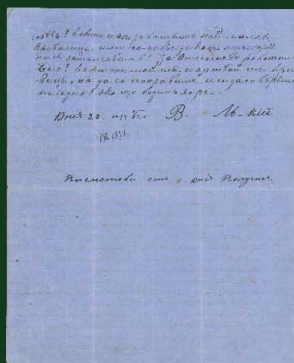
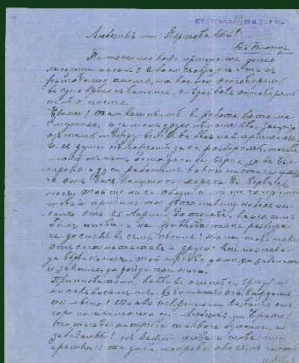
Панайот Хитов
(1830 – 1918)

Васил Левски като знаменосец
в четата на Панайот Хитов, август 1867 г.

Иван Кършовски (1839 – 1914),
писар в четата на Панайот Хитов

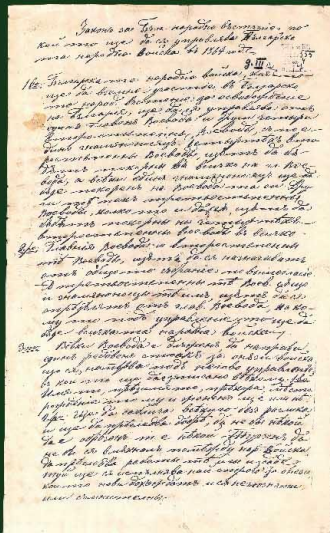

„За Отечеството работим байо! Кажй ти мойти и аз твойти кривици,
па да са поправиме и се да си вървим найедно! Ако ще бъдем хора“.

Писмо от Васил Левски до Иван Кършовски, 20 юни 1871 г.

Панорамен изглед от Белград

Сражение на четата на Филип Тотю
при Върбовка на 20 май 1867 г.

Закон за Българското народно въстание 1867 г., написан от Иван Кършовски

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

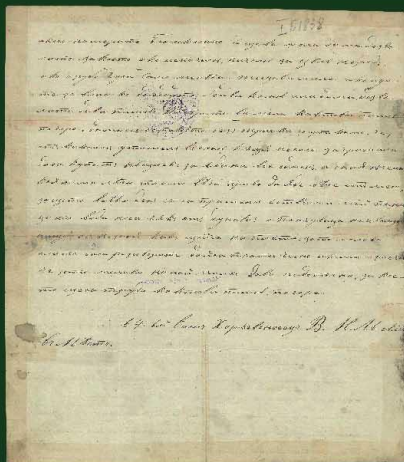

ПО НОВ ПЪТ. ПЪРВА ОБИКОЛКА ИЗ БЪЛГАРСКИТЕ ЗЕМИ

Найден Геров (1823 – 1900),
руски вицеконсул в Пловдив

„Ако испичеля, тичеля за цел народ,
ако изгуба, губа само мене си“.

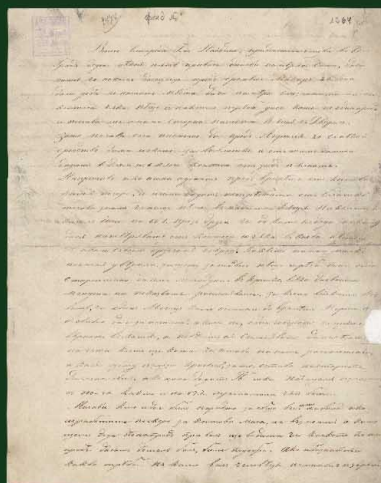
Писмо от Васил Левски до Панайот Хитов,
след 1 февруари 1868 г.

Димитър Ценович (1834 – 1915),
касиер на БРЦК

Балкапан хан в Цариград.
Средище на българите в
Османската столица от
втората половина на XIX в.

„Ако ли не, едни говорят, че щат са
върнат във Влашко, а повечето са съгла-
сяват да излезат на чети, което ще
кажи, че остава на наше разположение,
а каде ще му излезе краят...“

Писмо от Васил Левски до Найден Геров,
1 февруари 1868 г.

Панорамен изглед на Цариград

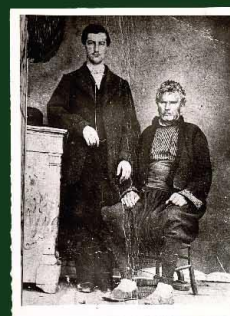
ИЗГРАЖДАНЕ НА КОМИТЕТСКАТА МРЕЖА. ВТОРА ОБИКОЛКА ИЗ БЪЛГАРСКИТЕ ЗЕМИ

„Девет годин той скита се бездомен, без сън, без покой, под вънкашност чужда и под име ново“

Иван Вазов, поемата „Левски“ от „Епопея на забравените“

Христо Парпулов (1853 – 1930), търговец, член на революционния комитет в Пловдив

Пеньо Димитров Златев – Ошанеца (1809 – 1886) заедно със сина си, тревненски строител и резбар, придружавал Левски при обиколките му

Прокламация от името на Привременното правителство в Балкана, разнасяна от Васил Левски в началната му дейност по изграждане на Вътрешната революционна организация в България

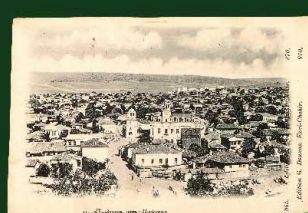
Караивановия хан в Карлово, където се провеждат заседанията на революционния комитет под ръководството на Васил Левски

Къщата на Иван Драсов в Ловеч, в която Васил Левски е основал революционен комитет през 1869 г.

Общ изглед от Пловдив

Изглед от Плевен

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

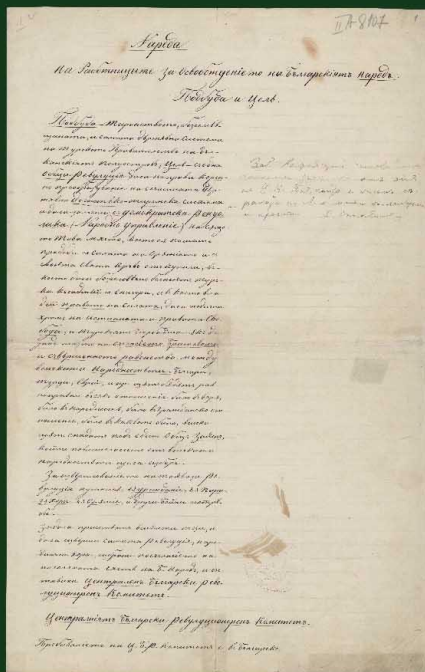

НАЧЕЛО НА ВЪТРЕШНАТА РЕВОЛЮЦИОННА ОРГАНИЗАЦИЯ

Анастас поп Хинов (1826 – 1898), председател на революционния комитет в Плевен

„Наредба на работниците за освобождението на българският народ“, писана от Васил Левски с допълнение от Ангел Кънчев, септември 1871 г.

Васил Йонков - Гложенеца (1838 – 1889), упълномощен от Васил Левски да ревизира революционните комитети и член на Тайната полиция

Вароша в Ловеч

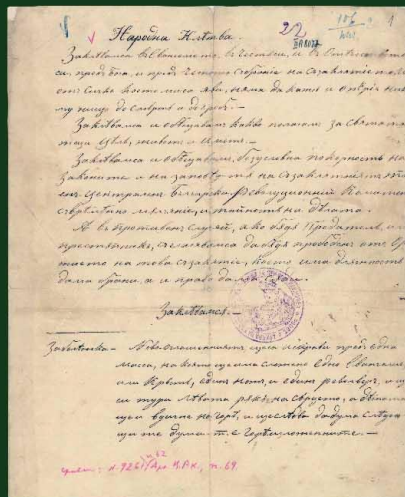

Членове на „I отделение на БРЦК. Привременно правителство в България“: Иван Колев, Иван Т. Драсов, А. Ц. Хитров, Марин Поплуканов и Димитър Пъшков

„И турския чорбаджилък да бъде [да даде] тесто [място на] съгласието, братството и съвършеното равенство между всичките народности българи, турци, евреи и пр. цята бъдат равноправни във всяко отношение било във вера, било в каквото било. Всички цята спадат под един общ закон, който по вишегласието от всичките народности ще са избере.“

Иван Драсов (1848 – 1901), член на революционния комитет в Ловеч

„Народна клетва“, полагана от комитетски дейци, писана от Васил Левски през ноември 1872 г.

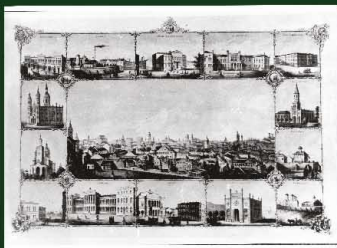

Васил Платнаров (неизв. – 1910), председател на революционния комитет в Карлово

СЪЗДАВАНЕ НА БЪЛГАРСКИЯ РЕВОЛЮЦИОНЕН ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ

Букурещ през XIX в.

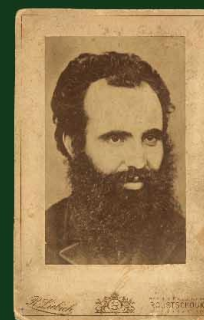

Данаил Попов (1840 – 1909),
осъществява връзките на
Васил Левски с БРЦК в Букурещ
и другите революционни дейци

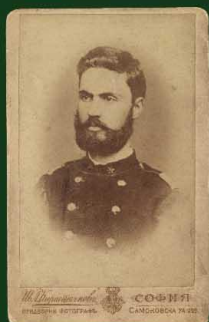

„Докъто са не видим, че можем самички да си изтачем платното,
няма да са дава глас за въстание!“

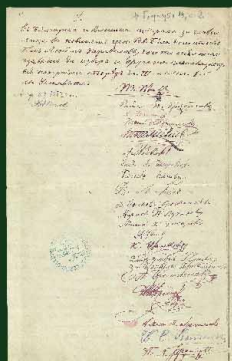
Писмо от Васил Левски до членовете на БРЦК в Ловеч, 12 декември 1872 г.

Любен Каравелов (1834 – 1879),
председател на БРЦК,
избран на Общото събрание
в Букурещ в 1872 г.

Ангел Кънчев (1850 – 1972),
помощник на Васил Левски

Протокол от заседанията на
Общото събрание на БРЦК,
проведено в Букурещ
от 29 април до 4 май 1872 г.

Кирил Цанков (1847 – 1903),
подпредседател на БРЦК

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

СЪД И ГИБЕЛ. ПО ПЪТЯ КЪМ БЕЗСМЪРТИЕТО

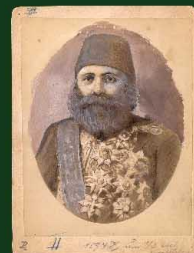
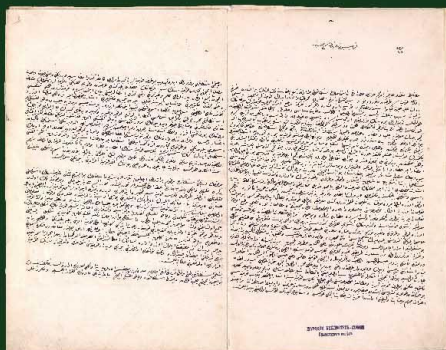
„Пази мост“ край Ловеч, през който
Васил Левски минава на път за Къкриня

Външен изглед на Къкринското ханче

Хаджи Иванчо Хаджипенчович
(1824 – 1894),
член на Специалната извънредна
комисия срещу Васил Левски
и неговите сподвижници през 1872 г.

Али Саиб паша (ок. 1824 – 1891),
председател на Специалната
извънредна комисия, назначена
да води процеса срещу Васил Левски
и неговите сподвижници през 1872 г.

„Когато завършиха разпитите на лицата, за наказанието на които се донесе с предишните протоколи, установи се, че именуемият дякон Васил Левски е натоварен от страна на комитета във влашко да подбужда и бунтува България. Той се очерта като компетентна и централна личност, която е подбуждала населението да образува комитети, които да се готвят да въстанат с оръжие в ръка против османската държава...

...на основание изричното повеление на член 55, алинея 1, член 56, 66 и алинея 2 на член 174, реши се: споменатият дякон Левски да бъде осъден на смърт чрез обесване...”

Препис от протокола със смъртната присъда на Левски, 15 януари 1873 г.

Конакът в София, където е съден Васил Левски

Всички материали се съхраняват в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

ПАМЕТ ЗА АПОСТОЛА

*Той беше безстрашлив. Той беше готов
сто пъти да умре на кръста Христов,*

...

*О, бесило славно!
По срам и по блясък
ти си с кръста равно!*

...

*и връх, от където виждаше духът
към безсмъртието по-прекия път!*

Иван Вазов,
поемата „Левски“ от „Епопея на забравените“.

Откриване паметника на Васил Левски в София, 22 октомври 1895 г.

Фотографията се съхранява в Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

